

Čas a strom

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto nedělních bohoslužbách, a to ve jménu BOHA našeho Otce i Syna Ježíše Krista i Duchu Svatého.

Introit:

9 Hle, už nastalo, co bylo na počátku, teď oznamuji nové věci. Dříve než vyraší, vám je ohlašuji.“

10 Zpívejte Hospodinu píseň novou! Ať zní jeho chvála ze všech končin země. (Iz 42, 9-10)

Píseň: 618

Modlitba:

Drahý Bože,

Děkujeme Ti za úžasnou pomoc v našich životech. Děkujeme Ti za dobrotu a za Tvoje pozhnutí. Děkujeme, že nám přinášíš naději i v těch nejnáročnějších časech a posiluješ nás na naší cestě. Děkujeme za Tvoji velkou lásku a péči. Děkujeme za milost a milosrdenství. Děkujeme, že jsi vždy s námi a nikdy nás nepouštíš. Děkujeme za neuvěřitelnou oběť, kterou si podstoupil, abychom mohli mít svobodu a život. Odpusť nám, když Ti dostatečně neděkujeme, za to vše co si pro nás udělal. Pomozte nám otevřít oči a také naše srdce. Obnov v nás Duchu a naplň nás svým pokojem. Vzdáváme Ti naši chválu a dík, protože jen Ty si toho hodný! Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v PJK, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v 1. Žalme.

1 Blaze muži, který se neřídí radami svévolníků, který nestojí na cestě hříšných, který neseďává s posměvači,

2 nýbrž si oblíbil Hospodinův zákon, nad jeho zákonem rozjímá ve dne i v noci.

3 Je jako strom zasazený u tekoucí vody, který dává své ovoce v pravý čas, jemuž listí neuvadá. Vše, co podnikne, se zdaří.

4 Se svévolníky je tomu jinak: jsou jak plevy hnané větrem.

5 Na soudu svévolní neobstojí, ani hříšníci v shromáždění spravedlivých.

6 Hospodin zná cestu spravedlivých, ale cesta svévolníků vede do záhuby. (Žalm 1)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: S 178

Slůvko dětem:

Když se lidé zdraví, mohou to udělat jenom slovy? Dobrý den. Ahoj. Čau. Nebo... si mohou navzájem podat ruce, obejmout se.

Podaná ruka znamená: Nechci ti ublížit. Jsem tady pro tebe. Mohu ti pomoci – tady je má ruka. Důležité je, aby si ruce po zápase podali sportovci, když třeba ve fotbale jedni vyhráli a druhí prohráli. Dávají najevo: Nejsme nepřátelé. Mohou si podat ruce k usmíření vítězové a poražení. Jenže ruka dokáže jak pomoci, tak i ublížit. Dokáže zranit, ale i pohladit. To, co uděláme s našima rukama, o tom rozhodujeme mi sami.

Dnes uslyšíte další napínavý příběh apoštola Pavla, ve kterém se lidé budou rozhodovat mezi dobrým a zlým.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Bud' Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná u proroka Jeremiáše 17 kapitole, 5-10 verš. Tam čteme:

5 *Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina.*

6 *Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet.*

7 *Požehnan buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu.*

8 *Bude jako strom zasazený u vody; své kořeny zapustil u vodního toku, nezakusí přicházející žár. Jeho listí je zelené, v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.“*

9 *„Nejúskočnější ze všeho je srdce a nevyhléditelné. Kdopak je zná?*

10 *Já Hospodin zpytuji srdce a zkoumám ledví, já každému splatím podle jeho cesty, podle ovoce jeho skutků.“ (Jer 17, 5-10)*

Milí bratři a milé sestry v PJK!

tik tak tak tik tak

ČAS

Milí a drazí a krásní (vyspali i nevyspali) přátelé v Pánu Ježíši Kristu.

Minuta našeho kázání je **pryč**, minuta našeho života **pominula**. Nahrávku jsem nepustil kvůli tomu, abych míň mluvil (i když hmm možná přece jen jo), ale s vědomím, že ten čas nám všem rychle letí. Tohle byl jenom zlomek z našeho života. Jenom chvilka. Zanedbatelný okamžik.

Jak využíváme náš čas? A jak vzpomínáme na naše významné události? Možná si pamatujeme, co jsme dělali tento týden, jenže málokdo z nás si pamatuje kázání z minulé neděle. A co jsme dělali před rokem? A co před deseti lety? Těžko se nám vzpomíná. Hluboko hledáme a pátráme v naší paměti.

V našich životech však existují (a já to nazvu) **záblesky**, **světýlka**, když si na něco důležitého vzpomeneme. Možná nám to někdo musí připomenout. Nebo naopak máme to až tak zafixované v našich hlavách, že to nejde zapomenout. **Čas, čas, čas – kde ho brát, jak s ním nakládat, jak ho užitečně využít?** Nechme si prozatím tuto myšlenku o čase v našich hlavách a pak ji spojíme s výkladem.

STROM

Když čtete 17. kapitolu Jeremiáše, máme pocit, že jsme nevědomky začali číst úvodní kapitolu 1. Žalmu. Nacházíme tam slova o stromě zasazeném u tekoucí vody, který dává své ovoce a jeho listí neuvadá. Strom je jedním z nejrozšířenějších symbolů v Bibli. Je obrazem životodárné síly, kterou Hospodin obdařil přírodu.

Jeremiáš dále rozvíjí tuto představu o požehnaném a prokletém muži. Poselství, které nám předkládá Jeremiáš, má v sobě hodně kontrastu:

- Prokletý je ten, který doufá v člověka - Požehnaný, který doufá v Hospodina.
- Prokletý je ten, který se opírá o pouhé tělo - požehnaný, který důvěřuje Hospodinu.
- Prokletý bude jako jalovec v pustině - požehnaný bude jako strom zasazený u vody.
- Prokletý neokusí přicházející dobro - požehnaný nezakusí přicházející žár.
- Prokletý bude přebývat ve vyprahlém kraji - požehnaný v roce sucha se ničeho neobává, nepřestává nést plody.

Samotná Bible má hodně příběhů o stromech, ale nedejme se zmást, není to kniha o zemědělství a zahradnictví. Neposkytuje užitečné rady o tom, jak pěstovat stromy.

Obrazy těch stromů jsme my skuteční lidé. Jsme takový, jací jsme - (ukazovat do publika) silný, krásný, vonící. Velký, malý, kvetoucí. To jsme my, jeden vedle druhého, bok po boku. Spolu tvoříme v tomto světě, v této malé krajině (zvané Česka republika) kousek lesa, parku, či zahrady. Spolu rosteme a spolu jsme si nápomocní. Naše větve, jakoby ruce se navzájem dotýkají a setkávají se. A když se už takhle sejdou, tak si šeptají mezi sebou o časech minulých, které byly těžké, ale i radostné. Mluví mezi sebou a **prožívají přítomnost**, která je v jejich životě jedinečná. **100 let života** je u tohoto jednoho stromu vzácností, ale pro celý les je to nepatrná, ale významná událost. Ještě je stále vidět, že stromy tady jsou. Ano je jich málo, tu pravdu není možné skrýt, ale těch pár, co tady zůstalo má dobrý přívod živin.

ČAS A STROM

Jako jedno společenství rosteme už 100 let. Tuto zemi nám dal Bůh a v ní zasel svůj háj. Spoléhal, že tady něco vyrostě, že i tady se bude jednou něco zelenat. Doufá i v užitek, který by měl ten 100 letý les přinést. Dává mu ještě čas a je trpělivý. Stará se o něj a zalévá ho.

Pro zdravý růst stromů je důležitý **čas, prostředí, ale i Zahradník**.

- **Proč čas?** Strom nevyrostě z jednoho dne na druhý, ale potřebuje určitou dobu, aby dozrál. Potřebuje si najít čas na společné setkávání, hledat čas na společné sdílení, čas zazpívat si, zatančit, nebo brečet jeden s druhým. Čas milovat člověka i odpustit mu. Projevovat si vzájemnou úctu a lásku. Čas na rozhovor s Bohem. Čas Ho chválit a vyvyšovat. Tohle je užitečně strávený čas. A zrovna ještě trvá, nepominul, je tady. Co s ním uděláš? Jak ho využiješ?
- **Proč prostředí?** Není jedno, kde ten strom roste. Potřebuje někoho při sobě, potřebuje poradit, pomoci, obejmout. Být někde, kde se může učit o správných hodnotách. Kde může najít smysl pro svůj život. Kde jeden druhého neodsuzují, ale se přijímají taky, jací jsou. Prostředí, kde náruč toho blízkého není pokryteckým objetím. Prostor, kde se sdílí víra v Boha. Kde Bůh je uprostřed nich. Máš takové zázemí? Našel si už takové lidi?
- **Proč Zahradník?** Mít někoho, kdo ví jak se o stromy postarat, je nenahraditelné. On jediný zná, co ten strom trápí. Umí mu pomoci, umí ho uzdravit. Vstupuje do svého vlastního lesa a je tu pro něj. Sám **Bůh-Zahradník** má vztah k **člověku-stromu**. Kdo je tvým Zahradníkem? Kdo o tebe pečuje?

Být jako strom zasazený u vody je bohatstvím života, které se nachází v kořenech naší víry a poslušnosti. V kořenech, které stále hlouběji rostou do neustále proudícího toku Božího života.

Jeremiáš nám nabízí, abychom sladili svůj společný život se vzory Božími, **vzory celistvosti a spravedlnosti**.

Bůh nám nabízí skutečný smysl života, svou laskavou ruku, věčný domov. A ještě mnoho víc.

Co nabídneš ty svému Bohu? Amen

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane, děkujeme Ti, že nás provázíš našimi životy.
Za zimu, když si nás v temnotě držel v bezpečném náručí.
Za naději jara, když si nás naplnil novým příslibem a životem.
Za letní čas, plný tepla a barev.
Za podzimní čas, který přináší hojnost na naše stoly.

Pane, prosíme Tě za jiné lidi, kteří tonou ve svých starostech a topí se ve svých problémech.
Za všechny, kteří se ztratili na cestě za Tebou.
Za rodiny, které už neznají, co je láska.
Za bolesti věkem pokročilých lidí.
Za mír a spravedlnost na této Tvé zemi.
Amen

Otče náš....

Píseň: S 286

Posláni:

*43 Dobrý strom nedává špatné ovoce a špatný strom nedává dobré ovoce.
44 Každý strom se pozná po svém ovoci. Vždyť z trní nesklízejí fíky a z hloží hrozny.
45 Dobrý člověk z dobrého pokladu svého srdce vydává dobré a zlý ze zlého vydává zlé. Jeho ústa mluví, čím srdce přetéká. (Lk 6,43-45)*

Požehnání:

*24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,
25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,
26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. (Nu 6,24-26)*

Píseň: 673